СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 53. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 7-го БЕРЕЗНЯ 1950. No. 53. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 7, 1950. VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ВУГІЛЬНИЙ КОНТРАКТ ПІДПИСАНИЙ, СТРАЙК ПОКІНЧЕНИЙ

Вашингтон, 5 березня. — Юнія шахтарів, звісна як Юнайтед Стейтс Майн Воркерс і всі головні власники шахт вугілля підписали в неділю, в год. 5 сполудня контракт для відновн праці. З підписом контракту покінчено 9-місячний страйк шахтярів мягкого вугілля, а предсідник майнерської юнії Фжан Л. Луїс вислав відповідний наказ до округів, щоб робітники верталися до праці вже в північ з понеділка на вівторок.

Умови контракту такі: Денна платня шахтярів підвищена з $14.05 до $14.75; підприємці будуть доплачувати по 30 ц. від випродукованої тони вугілля до майнерського фонду добродійности замість дотеперішних 20 ц., а це принесе коло $135,000,000 річно; має бути затримана постанова про „юнійний завод", одначе суд має вирішувати, як це розуміти. Засада така, що робітники мають належати до юнії. Має бути знесена дотеперішня постанова, що шахтярі працюють, „якщо хочуть і є спосібні до праці" — на це місце вставлено: „праця ведеться на підставі доброї волі і взаємного порозуміння". Ця постанова має виключити страйки не наказані юнією. Тільки пять днів в році можна присвятити на „памяткові дні". Досі такі дні використувано на викликання страйків. Контракт має тривати до 1 липня 1952 р., одначе дискусію над підвишкою платні можна відновити вже 1 квітня 1951 р.

Покінчення страйку приписують рішенню федерального суду, що майнерська юнія не є відповідальна за страйк своїх членів. Як підприємці так і юнія не хотіли допустити до переберання вугільних шахт під контролю уряду. Крім того деякі менші майни підписали окремі контракти з юнією, а це загрожувало заломанні солідарности власників більших копалень.

ЮНІЯ ЕЛЕКТРИЧНИХ РОБІТНИКІВ ЗА $125 ПЕНСІЇ.

Ню Йорк.—Пробольшевицька юнія електричних робітників, усунена з Конгресу Індустріяльних Організацій, вийшла з домаганням $125 місячної пенсії для своїх членів. Юнія має свою силу в Дженерал Електрик Компані і Вестингавс Електрик Корпорейшен. Міжтим ідуть підготування до виборів в юнії, після чого підприємці будуть могли вирішити, котру юнію вони признають за уповажнену до ведення переговорів в імені всіх робітників.

ЗА ДОПУЩЕННЯ 25,000 СИРІТ ЗО СКИТАЛЬЩИНИ.

Вашингтон. — Сен. Губерт Гомфрі предявив, щоб у програмі для допущення переміщених осіб признати теж місце для 25,000 сиріт зі скитальщини. При обговорюванні пляну в нові іміграційнім законі передбачено іміграцію 10,000 сиріт з Італії, Німеччини й Австрії. Гомфрі хоче змінити постанову в тому напрямку, щоб допустити сироти теж і з інших країн.

ЗАСТАНОВЛЯЮТЬСЯ НАД ОПЛАТОЮ ЗА ФЕДЕРАЛЬНІ УСЛУГИ.

Сенатська слідча комісія застановляється над введенням оплат за спеціяльні услуги федеральних урядовців, як це буває в европейських державах, де панує стемпелевий примус.

КЛІНІКА ДЛЯ СТУДІЙ СТАРЕЧОГО ВІКУ.

Ню Йорк.—На зібранні Жидівського Імігранційного Товариства, звісного під скороченою назвою ГІАС, промовляв губернатор нюйорського стейту Томас Е. Дюї. Він виявив, що має вже готовий стейтовий законопроєкт для відкриття першої стейтової клініки для студій над старечим віком. Клініка була б приміщена в Бофало. Фонди на неї висингує стейт, але допомога має прийти теж і з Юнайтед Стейтс Поблик Сервис. Пацієнтів до клінічного шпиталю буде вибирати медичний департамент університету Бофало..

НАПАВ НА ТЮРМУ, ВИЗВОЛИВ ВЯЗНЯ.

Вустер, у стейті Массачусетс. — Чарлс Дюбо, якого випустили з тюрми останнього вересня, переліз через мури повітової вязниці в год. 2-гій ранку, напав на переходячого дозорця, приневолив його револьвером завести себе до кімнати з ключами, опісля побіг до кімнати, де сидів його приятель Джірард Ричардс і з ним разом утік таксівкою, яку приловив у переїзді. Інші вязні відмовилися втікати, кажучи, що їм захолодно на дворі.

ПРОСТИЙ ШЛЯХ З НЮ ЙОРКУ ДО БОФАЛО.

Між стейтовою столицею й управою міста Ню Йорку вибінчуються переговори для побудови прямого макадемізованого шляху через Ню Йорк до Бофало. Ідеться ще тільки про точне назначення переїзду через ріку Гудсон. Є два пляни: За одним переїзд через Гудсон мав би йти мостом Вашингтона в Ню Йорку, так щоб опісля шлях ішов попри ріку на західнім березі; за другим шлях мав би йти з Ню Йорку східнім берегом, а щойно в Пікскил мав би вести через міст, а потім західним берегом.

ВИТРАТА ЧАСУ НА ТЕЛЕВИЗІЮ.

Стамфорд, Конн. — Шкільні діти, які мають вдома апарати для телевізії, проводять тільки часу на огляданні образків, кільки проводять у школі кожного дня. Таке помічення виявила управа Гайскул імені Бурд, яка робить над цією справою спеціяльні студії. Виявляється, що 79 відсотків студентів правильно приглядається образкам по телевізії. Між ними 15-річні хлопці й дівчата сидять 27 годин у тижні, тобто по 3.86 години денно. Старші учні присвячують на це менше часу, одначе пересічно припадає на кожного 2.64 годин на день. Більшість студентів твердить, що телевизія не перешкоджає їм в науці. Шкільна влада ще не прийшла до ніякого висновку в цій справі.

МИРОВІ РОЗМОВИ З СОВЄТАМИ БЕЗЦІЛЬНІ

КАЖУТЬ ЗНАВЦІ З ДОМУ ВОЛІ

Ню Йорк, 5 березня. — Комісія прилюдних справ Дому Волі відбула наради в Памятковім Будинку Вилкі під проводом кол. секретаря війни Роберта Л. Патерсона і винесла резолюцію в якій сказано між ін.: „Розуміння, начеб то можна довести до безпосередньої згоди на підставі переговорів з Советами, відновляє тільки фальшиві надії і стає шляхом, який веде нас до самогубства". Комісія пригадала на цілу низку поламаних совєтських запевнень після конференцій в Ялті й Потсдамі і вийшла з радою, щоб змагати до миру, одначе без злуди про цілі московської диктатури. „Негайно треба, щоб республіканці й демократи в нашій країні, консерватисти і лейбуристи в Англії й демократичні сили по всіх усюдах обєднали свої змагання в справах закордонної політики в обличчі ворога, який хоче нас усіх знищити. Тільки переговори, ведені на підставі нашої сили, нашої єдности і нашої віри в свободу можуть давати певність успіху без справжньої війни" — сказано в резолюції.

НОВІ ДОКАЗИ НА БОЛЬШЕВИЦЬКІ ТОРТУРИ ПІДЧАС СЛІДСТВА

Вашингтон. — Департамент стейту оприлюднив власноручно написане свідоцтво болгарина Михайла Шіпкова, який був перекладачем з англійської мови при посольстві в Софії. Він описує поведінку комуністичної влади при переводжені слідства над запідозреними та обвинуваченими громадянами в країнах сателітів. Шіпкова схопила комуністична влада в Болгарії, вимусила від нього свідоцтво, яке сама хотіла, опісля післала його як свого агента до американського посольства. Шіпков використав цю нагоду, щоб описати нелюдські методи тортур, якими вимушували признання від нього і документ в цій справі залишив в посольстві. Опісля його наново арештувала болгарська влада і по всякій імовірності, „зліквідувала". Документ Шіпки подібний до описів звісних з твору Кравченка і інших джерел, одначе має значення урядового доказу, з огляду на це, що документ був зладжений в американськім посольстві і підписаний самим вязнем.

ПІДГОТОВА ДО КОНФЕРЕНЦІЇ МІЖ-АМЕРИКАНСЬКОЇ ЕКОНОМІЧНО-СУСПІЛЬНОЇ РАДИ

Ріо де Жанейро, в Бразилії. — Нарада амбасадорів Злучених Держав з країн Південної Америки, скликані сюди для складення генеральної декларації, матиме на мені підготовити надзвичайне засідання Між-Американської Економічної й Суспільної Ради, яке відбудеться у Вашингтоні від 20 березня. На нарадах у Ріо де Жанейро є приявний асистент секретаря стейту Едвард Дж. Милер.

ІНТЕРЕСНИЙ ДОКЛАД ПРОФ. ШЛЕМКЕВИЧА В НТШ.

Ню Йорк, 6. березня. — Інтересний доклад про „Світогляд Т. Шевченка" виголосив вчора в рямках Академічних Вечорів НТШ в Ню Йорку проф. М. Шлемкевич. Доповідач аналізував творчість Шевченка на основі доглибної психології та на тлі жіночих постатей.

ВІДБУВСЯ КОНКУРС НА ПОКАЗ ТАЛАНІВ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, 6. березня. — Стараннями Митрополитального Комітету американсько-української молоді тут відбувся вчора артистичний конкурс, переможці з якого виступлять на влаштованому цим Комітетом Показі Талантів в Тавн Гол в травні ц. р. До конкурсу, з усіх 26 зголошених, стало 11 артистів: сопран Євгенія Мозгова, баритон Михайло Мінський, сопран Марія Боднар, сопран Анна Тростянецька, баритон Михайло Робіський, сопран Алісія Куців, тенор Валентин Бакун, сопран Марія де Верновейдж, скрипак Б. Цісик та дві піяністки: Корнелія Гайовська і Н. Л. Нергес. Ця остання — дівчинка не більше десяти років, дочка українських батьків з Лінден, Н. Дж., виявила як на свій вік справді феноменальне вміння. Співакам і скрипакові на фортепіяні акомпаніювала п-ні Стов. Суддями були відомі американські музикознавці, Ліон Карсон та Ліопольд Мітмен. Технічною підготовкою конкурсу займалася культурна референтка Ліги Молоді, Ольга Дмитрів. Вислід конкурсу має бути проголошений протягом цього тижня.

ВІДБУЛИСЯ ВИБОРИ В ГРЕЦІЇ

ПЕРШІ ПІДРАХУНКИ ГОЛОСІВ З МІСТ ВИЯВЛЯЮТЬ УСПІХ СОЦІЯЛІСТІВ; ЗАПОВІДАЄТЬСЯ КОАЛІЦІЮ ТРЬОХ ГОЛОВНИХ ПАРТІЙ.

Атени, 6 березня. — Перші підрахунки вчорашніх загальних виборів в Греції висунули наперед три партії: Національно-Прогресивний Союз з ген. Пластірасом на чолі, популістів і Республіканське-Соціялістичний Фронт з Іваном Софіянопулісом у проводі. Провідником Популістів є відомий грецький державний муж Константин Цальдаріс. Згідно з останніми вістками, в дотеперішніх обрахунках, головно з міст, перед веде Національно-Прогресивний Союз з 11,405 голосів, опісля популісти з 10,490 голосів і республікансько-соціялістичний фронт з 9,937 голосів. Перші підрахунки виборів, до яких ставало всіх 25 партій і груп, виявляють досить несподівані успіхи соціялістів, хоча підрахунки голосування зі сіл, де живе більшість грецького населення, можуть ще цей образ цілком змінити. Вибори в Атенах виявили деякий успіх лівих партій. Якщоб дальші підрахунки голосів вдержали приблизно дотеперішню пропорцію, в такому випадку передбачується урядову коаліцію трьох головних партій. Соціялісти здобули перші успіхи головно коштом ліберальної партії Венізельоса. Помітні успіхи в порівнянні з попередніми виборами виявляє теж демократично-соціялістична партія колишнього премієра Юрія Попандреу, головного ворога комуністів.

ФОРМАЛЬНЕ ВІДКРИТТЯ БРИТАНСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ.

Лондон, 6 березня.— Король Юрій і королева Єлисавета сьогодні відбудуть традиційну церемонію формального відкриття нововибраного британського парляменту. Король виголосить свою престольну промову і вже наперед заповідається, що вона, евентуально, вирішить проблему, як довго лейбуристський уряд, що цим разом має більшість тільки сімох голосів в парляменті, задержиться при владі та чи не доведеться переводити ще одні вибори. В Англії так водиться, що престольну промову для короля приготовляє партія, що є при владі, а король її тільки відчитує.

ТІТО ЗАПЕРЕЧУЄ ПОГОЛОСКИ ПРО ЗАХОДИ ЗАМИРЕННЯ З КОМІНФОРМОМ.

Беоґрад, 6 березня. — Югославський маршал Тіто заперечив вчора поширені на Заході поголоски про його заходи в справі „полюбовного замирення" з Москвою і Комінформом. В одній зі своїх передвиборчих промов він ствердив, що ці поголоски є тільки ще одним дальшим намаганням компромітувати його уряд, заявляючи, що він не має найменшого бажання започатковувати будь-які переговори з Москвою в теперішних обставинах. Тіто твердив, що такі розмови почалися б, Москва мусіла б раніше вибачитися за дотеперішні напасті на Югославію та її уряд.

КІНЦЕВА СТАДІЯ БОЛЬШЕВІЗАЦІЇ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ.

Прага, 6 березня. — Останні виступи теперішних комуністичних володарів Чехословаччини переконують, що там почалася кінцева, хоч напевно далеко ще не остання стадія боротьби за повну большевизацію тої країни на московський взірець. Ця боротьба ведеться однаково, як на зовнішньому так і на внутрішньому секторах. Тоді як в самій країні продовжується безпощадна чистка „клясових ворогів" імпортованого з Москви „пролетаріяту", ведеться рівночасно брутальна акція, щоби викоренити з країни всі традиційні впливи зі Заходу.

В'ЄТНАМ БАЖАЄ БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ ДОПОМОГИ.

Ганої, Індокитай, 6 березня. — У зв'язку зі заповідженим недавним приїздом до В'єтнаму американської господарської комісії, тут серед вєт-намців поширюється акція, щоби прохати від Америки допомоги безпосередньо для визнаного нею уряду Бао Даї, і не за посередництвом Франції. Це ставить Америку в складне положення, бо хоча Франція піддержує режим Бао Даї, проте вона не признає йому суверенности.

КОМУНІСТИЧНІ ПОСЛИ САБОТУЮТЬ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРОТИ САБОТАЖУ У ФРАНЦІЇ.

Париж, 6 березня. — Комуністичні члени французької Національної Асамблеї докладають всіх зусиль, щоби саботувати внесений урядом законопроєкт проти комуністичних саботажів краєвої оборони. Закон давав би урядові окремі повновласті до боротьби проти організованого комуністичного масового саботажу головно висиланої до Франції в рямках Атлантійського Пакту зброєвої допомоги. Перші наради в Асамблеї виявили недвозначно, що більшість послів є в користь закону та що він буде ухвалений. Тоді комуністи почали саботувати кінцеве голосування вносячи щораз нові „поправки" і „доповнення" до законопроєкту, що має тільки два короткі параграфи. На вчорашньому засіданні Асамблеї та нарад в цій справі прийшло знову до „виміни думок" п'ястуками.

ФРАНЦУЗЬКО - СААРСЬКИЙ ДОГОВІР ПІДІРВАВ НІМЕЦЬКЕ ДОВІР'Я ДО ЗАХОДУ.

Бонн, Німеччина, 6 березня. — Канцлер західно-німецького уряду, д-р Конрад Аденауер, заявив вчора, що підписаний кілька днів тому договір між Францією і провінцією Саарщини „заподіяв велику шкоду" довір'ю німецького народу до західних аліянтів. Аденауер твердить, що постанови договору противорічать тим запевненням, які йому свого часу висловлено з боку урядів Злучених Держав, Великобританії і Франції. Він вважає, що цей договір буде великою перешкодою до дальшого поліпшення французько-німецьких стосунків, як і взагалі в змаганні до европейської єдности.

ВИСТУП УКРАЇНСЬКОГО ОПЕРОВОГО АНСАМБЛЮ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, 6 березня. Вчора тут вперше виступив голосний свого часу в Европі і тепер відомий вже теж багатьом українським громадам на цій землі Український Оперовий Ансамбль, під керівництвом Богдана Пюрка. Концерт Ансамблю відбувся у великій авдиторії Фешин Дизайн Інститут, що тільки у відносно малій частині була виповнена публикою. В програмі концерту були сольові та збірні арії з опер В. Костенка, Гунода, Леонкаваля, Фоменка, Лисенка, Пуччіні, Людкевича і Артемовського та пісні Лятошинського, Ревуцького і Лисенка, що їх виконували сопрани Лідія Колісниченко-Горн і Наталія Носенко, тенор Ігор Зайферт, баритон Михайло Мінський та бас Михайло Ольховий. На фортепіяні окомпаніював сам керівник Ансамблю, Богдан Пюрко. Всі співаки поодиноко, як і Ансамбль в цілості, виправдали вповні цю слову і ті найвищі признання, що їх здобули собі своєю високомистецькою і справді жертвенною працею для української культури, її піднесення і поширення. Але свою сумну „славу" виправдала теж нюйорська громада, що не потрапила заповнити цеї залі бодай в приличній частині. Присутні на залі, що з найбільшим ентузіязмом вітали кожного з артистів, якими пишалися б всі культурні народи, з жалем і соромом оглядалися на порожні місця навколо себе. Між якими трьома сотнями присутних зі старої і нової іміграції ще чи не найбільшу пропорцію творила місцева американсько-українська молодь, яка вже нерачинно виявила свій глибокий сентимент та свою увагу до української культури.

ПАН-АМЕРИКАНСЬКИЙ ШЛЯХ

Панама. — Конференція міністрів прилюдних праць з країн Центральної Америки покінчилася ухваленням доручення, щоб прийняти плян Пан-Американського Шляху в такім виді, як його випрацьовано в Бюрі Прилюдних Шляхів Злучених Держав. Міністри одобрили думку, щоб звернутися до Конгресу Злучених Держав за висилання фондів на побудову цього шляху.

ПРОБЛЕМИ ПРАЦІ І СПІВПРАЦІ НА З'ЇЗДІ „САМОПОМОЧІ"

ЮЛІЯН РЕВАЙ ПЕРЕВИБРАНИЙ ГОЛОВОЮ ОРГАНІЗАЦІЇ

Нюарк, Н. Дж., 6 березня. Проблеми праці і співпраці між новою і старшою українською іміграцією в Америці були головним предметом нарад і дискусій на черговому З'їзді „Самопомочі", що відбувся минулої суботи і неділі, в днях 4 і 5-го березня в Українській Централі в Нюарку. На з'їзді було заступлених вісім відділів цеї організації, що вислали разом 65 делегатів. Збори відкрив голова „Самопомочі", Юліян Ревай, підкреслюючи вже в своїй вступній промові потребу та необхідність повного зрозуміння і порозуміння між новоприбулими і місцевим громадянством та дальшого розгортання і закріплювання праці і співпраці між ними. Ці теми, як і дальші завдання „Самопомочі", були головними в дальших нарадах. Звітодавці з Головної Управи та з відділів говорили про пророблену роботу, про труднощі, з якими доводиться змагатися та про потреби в майбутній праці. На ці теми ухвалено відповідні резолюції. У висліді зборів вибрано нову Головну Управу „Самопомочі", головою якої знову переобрано бувшого премієра уряду Карпатської України та відомого вже і на американському терені громадського діяча, п. Юліяна Ревая. Його заступниками вибрано п. Василя Мудрого, п. Володимира Пушкара та проф. Яловго. Д-р Фединський вибраний секретарем а п. Вугиевич фінансовим референтом. Зборами провдила Президія, в складі: Василь Мудрий, Володимир Блавацький та п-ні Олена Лотоцька. Секретарювали проф. Дубинець з Ню Йорку та інж. Пінковський з Елизабет.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СУМЕРК „ПРОГРЕСИВНИХ"

Мабуть багато з нас навіть не знає, що в Америці ще далі існує т. зв. „Прогресивна партія". Це та сама, що наробила минулого року стільки шуму, поставивши свого кандидата на президента, яким став Генрі Волес, б. велика фігура в Демократичній партії та у вашингтонському уряді. Ця кандидатура мала „добити" кандидатуру Гері Трумана, відбираючи йому голоси „прогресивних", головно явних і закритих комуністів. Це мала бути „кара" за те, що Труман не йде по шляху Рузвелта у відношенні до політики Кремля. З цієї пімсти нішо не вийшло, бо Труман вийшов президентом, „прогресивні" порозлітались, а Волес пішов на фарму, щоб усе це передумати. Щось він таки думав, коли тепер, заки дав згоду говорити на конференції „Прогресивної партії" в Шікаґо, домагався, щоб партія визнала, що винуватим в тому, що нема замирення у світі, є не тільки Білий Дім, але теж і Кремль.

Як знаємо, Генрі Волес, коли критикував минулого року американську закордонну політику, то не тільки обстоював, що зо „Сталіном можна робити бизнес", але постійно підкреслляв, що коли так не є, то вина за це спадає виключно тільки на вашинґтонський уряд. Сталін був у Волеса завжди правий, Труман ніколи, ні в одному випадку. Як знаємо, це становище відповідало вповні комуністичній лінії й тому комуністи вихвалювали Волеса під небеса та де б він не виступав, наганяли йому при допомозі свого пропагандивного апарату повно „прогресивної публіки". Та видно, що комуністам та „прогресивним" пішло цього року як з Петрового дня, коли були змушені просити Волеса виступити з промовою на конвенції та ще назвати Злучені Держави та Совєтський Союз „двома великим грубіянами світу". Вправді проповідник Вилйем Говард Меліш (з Бруклина) далі твердо стояв теж і на конвенції, що Совєти не роблять помилок, але це була слаба потіха для комуністів, бо голос Волеса таки важливіший і впливовіший.

Волес далі заявлявся за „дружбу з Росією", але тим разом уже зазначив, що ніхто з членів партії не повинен ставити вище „Москву" від „Злучених Держав". Він ще сказав таке: „. . . ми стоїмо перед американським народом, як американці перші, останні і назавжди". Про програму партії заявив, що вона „її власна" і „вирішується її власними членами, діючими демократично" та „не вирішується і не контролюється будьким, хто присягав будь-якій іншій партії". До цього Волес ще додав, що „наша філософія не спочиває на принципах марксизму або ленінізму", та що ми віримо „в прогресивний капіталізм, а не в соціялізм".

Можемо собі уявити, що то діялось у головах комуністів, що мусіли слухати таких слів. Але нічого було діяти. Не було кого іншого, треба було вблагати Волеса, щоб прийшов і говорив і світив хоч своїм давнім іменем. Це тільки вказує, які важкі часи настали для комуністів та „прогресивних". Сьогодні їм уже так не везе, що мусять слухати навіть на своїх власних зборах, що й Сталін може помилятись. Давніше годі було навіть припустити, щоб таке було можливе та щоб хтось мав відвагу таке сказати. Одначе тепер, як виглядає, настали інші часи. Тепер уже самі комуністи мусіли наперед дати згоду на критику теж і Москви та Сталіна.

За зближення і співпрацю християн

Безбожницький большевизм, зо своєю воюючою централею у Москві, продовжує наступ на релігію, де тільки має до цього нагоду і можливість. Це й заставляє ввесь релігійний світ до оборони. Найсильніше наступає безбожницький Кремль на християнську релігію, атакуючи постійно особливо гостро Католицьку Церкву. Тому й не диво, що вже від довшого часу піднімаються різні поважні голоси, щоб довести християнський світ до тіснішого обєднання на релігійному полі й теж тим способом скріпити один християнський фронт, звернений проти безбожницької й тоталітарної ідеології, поширюваної большевиками та здійснюваної в тих країнах, що є під комуністичними режимами.

Справа ця була широко обговорювана в 1948 році в Амстердамі (Голяндія) на нарадах представників 125 протестантських та православних віровизнань. Порушив її теж лондонський „Таймс", взиваючи англиканських та католицьких теологів до обговорення та ствердження того, що є спільне обидвом Церквам — Англиканській та Католицькій.

Немає найменшого сумніву, що ці речі були основно розважувані теж і в Римі, в Ватикані. Що більше, як доносять згідно американські кореспонденти з Риму, є вже відповідь Ватикану на змагання довести до релігійного зближення і то така відповідь, яку вважають великим кроком вперед. Є нею інструкція, дана католицьким єпископам у всьому світі, яка уповажняє їх до назначування у їхній дієцезії священиків та світських людей, що могли б сходитись з некатолицькими групами у юнійних цілях і представляти їм доктрину Католицької Цецкви.

Цей ропзорядок важний на три роки. Вагу його вповні зрозуміємо тоді, коли матимемо на увазі, що такі уповноваження були досі виключним правом Ватикану. Навіть тепер, коли йдеться про наради, що мали б обіймати більше як одну дієцезію, чи державу, треба ще далі мати окремий дозвіл Ватикану.

Ще завчасу витягати з цеї події надто далекі заключення, особливо, коли мова про зближення до Протестантських церков, а мабуть про них тут головна мова. Проте сама ця подія є дуже знаменна. Між іншими привязує до неї велику вагу о. Джан ЛяФардж, відомий редактор католицького тижневика „Амеріка", що виходить в Ню Йорку. Він каже, що це нове ватиканське зарядження розвяже католицьким єпископам руки в багатьох випадках, коли йдеться про участь в між-віроісповідних зібраннях.

До цього слід ще додати, що це ватиканське зарядження не відноситься до сходин і нарад, предметом яких буває оборона горожанських свобід, в тому і свободи релігії, піднесення моралі й т. п. Тут усе остає по давньому.

Іван Кедрин.

Сила і слабість у нас самих

Кожний чужинець, який стрічається з українською проблематикою, відразу цікавий дістати відповідь на питання: „Чому український нарід, один із найчисленніших в Европі і найбільших територією рідного краю та найстарших християнською вірою та культурою, — досі не має своєї держави?!" На це засоромлююче питання українці, очевидно, мусять відповідати і, як це звичайно буває, вину за невдачу скидають в першу чергу на других. Отже:

Винуваті тут були обставини: винувате географічне положення, через яке Україна була передпіллям Заходу, бо всі дикі горди впадали „брамою народів" між Уралем і Каспійським морем спершу в Україну та нищили її ще ненадщербленими силами; винувате було багатство землі української, яке принаджувало сусідів і підсилювало їхній імперіялізм; винуваті були найбільше оті сусіди, що не дали викристалізуватись і закріпитись українській державі в різних періодах історії. І тільки у шкільних підручниках для вищих кляс говориться скромно про „княжі крамоли", які підірвали силу й авторитет княжої держави, та критикується заповіт Ярослава Мудрого, що повівся так нерозважно з великою українською державою, як господар багатого сільського господарства, що перед смертю ділить його між численних дітей на маленькі паї, і швидко потім діти-внуки сидять на маленьких клаптиках землі, дусяться на них, сваряться за межу і стають — кожний зокрема та всі разом — іграшкою в руках сильніших і багатших сусідів. Причини упадку княжої держави у нас більш-менше відомі. З величнього, але й трагічного періоду Козаччини спадає теж уже помалу романтична позолітка і видко зпід неї не тільки ясні, але й темні смужки. Часи національно-політичного відродження за останніх 100 років (а коли включити літературне відродження, то за останніх 150 рр.) є таксамо предметом постійної анадізи, не лише панегіричної, але й дійсно критичної. Проте тією аналізою і тим самопізнанням займаються тільки нечисленні в народі, тільки науковці, публіцисти, політики. У масі не тільки українське простолюддя, але й українська інтелігенція завжди виправдує брак української держави виною **чужих.** „Обставини" завжди ще є тим магічним словом, що заспокоює совість маси наших земляків.

І це недобре явище. Недобре діється, коли хтось іде по лінії найлегшого опору і шукає за найлегшим арґументом. Нема нічого легшого, як скидати вину з себе на другого. Але така метода ніколи не доведе до ліквідації **правдивої** причини лиха. Метода бачити винуватців власного нещастя **тільки** у других, витворює масову психозу вічно покривджених, а покривджені завжди найбільше часу й енергії витрачають на нарікання на свою кривду і ремствування на її дійсних та здогадних спричинників. Така метода, стосована впродовж десятків літ, веде простісінько до комплексу меншевартости, який є найбільшим ворогом кожної окремої людини й кожного народу.

Бо доля народу страшенне подібна до долі окремої людини. Може людина народитись у домі багатих батьків, громадянином сильної великої держави, мати всі найкращі дані здобути освіту, значення, зробити карієру, осягнути в житті те, що зоветься щастям. І коли не має власної сили духа і власного хисту — змарнує всі ці дані Богом нагоди, зледащіє і знікчемніє, або ходитиме одинцем по світі, з вічними претенсіями до свого оточення. І є люди, що змалку мають тверду дійсність ,злидні в хаті, непривітну природу, з якою мусять боротись, чергу нещасть, що звалюються на голову. Проте їх тугість, впертість, твердість, вміння боротися і здобувати — відкриває їм ті ворота, що зачинені перед другими.

Навіщо наводити історичні приклади народів менших числом і територією, бідніших дарами рідної землі, яким державна самостійність теж не

(Докінчення на стор. 3-тій)

До яких демократичних берегів?

Про демократію говорить сьогодні кожний, хто говорить про державні, чи соціяльні справи. Говориться про неї й в нас, а справа створення окремої демократичної партії наробила навіть трохи шуму, який ще не замовк і — хто знає — чи не буде більший. Взагалі в кожному українському осередку поза рідними землями можна завважити говорення про демократію з пристосуванням її для майбутнього порядку у визвольній Україні домінує. Було б одначе справжньою небезпекою для української політичної думки, коли б ця теперішня актуальність демократії була в нас лише виявом — моди.

Недавно вичитали ми в красорічивій статті одного з наших політиків, що наш корабель пливе до демократичних берегів. Зразу повстає питання: до яких демократичних берегів?

Як уявити собі ці демократичні береги, до яких спрямований наш корабель і хто властиво його до тих берегів веде?

Розглядаючи це питання, мусимо завжди мати на увазі дві можливі розв'язки — це є рідний край і еміґрація. В першому випадку твердий режим, що панує в Україні, зроджує в українського громадянства передовсім бажання висвободитись і за це висвободження проти теперішнього державного, ворожого українському народові режиму й повстала народна революція в формі УПА. Але яку форму правління пропагує ця революційна армія, а з нею революційний український нарід — ми докладно не знаємо. Зрозуміле, що це буде певного роду демократична форма правління, але якого формату демократична: чи з такою необмеженою свободою одиниці, як в Злучених Державах, чи із націоналізованою промисловістю та колгоспами — трудно тепер сказати не лише нам, але й тим, що вже бачать свою визволену батьківщину, але бачать її лише визволеною в ідеальному образі без реалістичних ліній поділу і порядку — і за цю ідею проливають свою кров. Ідея вистачає сама для самого змагання, для творення держави, але вона не вистачає для її вдержання, про що — зрештою — вимовно говорять події з-перед 30-ти років.

З другого боку еміґрація, яка взяла на себе певну політичну місію, ба навіть — створюючи УНРаду — взяла на себе місію творення української держави, теж про це не говорить. Говориться загально тепер про демократію — й це вистачає. Правда ідея демократії може вистачати — як сказано — для самого змагання, але вона може не вистачити тоді, коли це змагання увінчається успіхом.

Зрештою й само говорення про демократію сьогодні не вистачає, бо ж і само поняття демократії має різні види. До того звучить воно дуже дивно, коли ті, що ще недавно лаяли демократію, тепер як „демократи" підпихають під поняття демократії свої тоталітаристичні переконання.

Та чи справді сама заява про демократичність вистачає сьогодні у змаганні за визволення батьківщини? Та й узагалі,дискутуються у нас демократичні форми правління, які турбують саме тепер увесь світ?

Історія вчить, що демократія — це форма правління виробленого політично суспільства. Хотілось би, щоб і в нашій визволеній батьківщині саме ця найвища форма правління знайшла примінення. Але тоді треба ясно створити образ цього майбутнього правління, щоб кожному було ясно, за що стає до боротьби. Відомо, що є люди, яким вистачають персональні зміни в Україні (розуміється з певними обрахунками щодо власних осіб); сама система може залишитись та сама. Де ж тоді ідея демократії? Зрештою — як сказано — сама ідея не вистачає. Треба змалювати реальні зариси майбутньої форми правління України. Не можна дозволити на те, щоб з моментом визволення починати нові експерименти на українському суспільстві. Тут потрібно вже математики, чистого рахунку, реальних ліній і площин. Майбутні наші державні мужі вже не потребують народ закликати до боротьби за волю. Це вже стара аксіома і, здається, вже не знайдемо ні одного українця, щоб цього не знав і не хотів. Тепер треба організувати боротьбу та організувати майбутню нашу державу. Розв'язувати майбутні проблеми та встановляти майбутні форми, як розв'язується рівнання в математиці. Щоб був чистий і ясний рахунок, щоб повстав реальний образ того, чого ми хочемо. Коли матимем цей образ, ми будемо ближчі до тієї цілі, за яку складають свої буйні голови молоді бійці, за яку ми переносимо важкі роки скитання.

І головне отвертість, щирість і справедливість. Велика ідея не терпить забріхання. Не терпить цього велика ідея боротьби за свободу, за справедливість. І саме справедливість уважаємо найважливішим атрибутом нашої держави. Не даром на Віденському Бурґу до сьогодні видніє латинський напис, що „справедливість — це фундамент держави", що й було заповітом для цієї довготривалої імперії. Цієї справедливости шукають тепер у соціяльних проблемах Злучені Держави Америки, через Труманів „Фер діл", щоб сильними вийти на зовні у світові конфлікти. Цієї справедливости прагне український нарід, який віками відчуває її брак, ошукуваний чужою брехнею.

Т.

Таня Самчук.

КИЇВ ФІЛЬМУЄ

(Жмут споминів.)

Акторський Київ бушує! „Шумить, гремить кінець Києва — осаул Горобець справляє весілля свого сина" — сказав би Гоголь. Блискавично розлетілась чутка — з Одеси, мовляв, прибув режисер Чардинін і десь тут в околицях та й самому Києві будуть робити фільм „Тарас Трясило". Хто той Чардинін і хто Тарас Трясило — не відомо. Але справа не в тому. Будемо бачити справжнього, живого з носом і вухами фільмового режисера, а до того справжню фільмову камеру. Про те говорять плякати, що появились у Всерабісі, а також у нашому Театральному технікумі.

Всі ми вкрай схвильовані, тобто хто ті всі? Маю на думці весь наш техникум, обидва його відділи, драми і кіно. Вже кілька днів живемо напружено — „ніч цілу не сплю я, день цілий не їм" — чи наш технікум буде в тому приймати участь, а як буде, то скільки осіб потрібно буде режисерові, а як будемо знати скільки, то хто будуть ті особи, чи це буду я? І які це типи мають бути? Гарні, не гарні, чорняві, біляві, високі, низькі. Хто з нас фотоґенічний, а хто ні? Ніхто з нас ще не займався цією справою і ніхто не знає як той фільм робиться — пальцями чи ногою, але те магічне „фотоґенічний" всі ми знаємо досконало і воно нам забрало не одну ніченьку сну.

Хто-хто, але ми, кіно-відділ, ясно, що мусимо попасти на знимку, бо ж для чого тоді ми ось вже другий рік тут мріємо й пріємо. Відділ драми давно хвалиться своїм театром, вони там „виступають", жнуть лаври, збирають безсмертя, а ми вчимось, вчимось і все в безнадію. Чуємо, що десь там мають будувати наш власний храм — кіно-фабрику, але дорога до неї вузька і далека, а тим часом ми, ані в небі, ані на землі, а десь посередині, в повітрі, нікому не потрібні і невідомо чи будемо кому потрібні.

І от зваживши все це, ми, тобто наш кіно-відділ, висилаємо делеґацію за делеґацією до нашого директора Шамринського, нас, мовляв, мусять першими взяти на перегляд, бо ж на це маємо право, це наш майбутній хліб насушний, ми тут самі зірки екрану — цвіт і краса.

Але на перешкоді нам стоять, як непереможна фортеця, ті самі несподівані плякати, що ото висять на коридорі технікума: Там стоїть чорним по білому — всі, мовляв, „що хочуть зніматися" можуть голоситися там то й там, тоді то й тоді, інакше кажучи, у Домі Піонера (бувше купецьке зібрання) на площі Третього Інтернаціоналу. І що це значить ті „всі" і як те „всі" нам розуміти та як його перемогти? Клопоти, клопоти, самі клопоти!

У призначений день, (а це було у вересні року Божого 1926) рано-раненько, щоб бува не спізнитися, весь наш технікум інкорпоре, добра копа людей, з'являється на площі Третього Інтернаціоналу. Господи Боже! Там вже сотні і сотні, ціла-цілісінька площа по береги завалена і все то кандидати на лаври екрану. Цілі полчища грізних піратів, лютих корсарів і все то муром стоїть і чекає, а вхід до Дому Піонера закрито, а міліція має повні руки роботи. І куди там нам, молодим жінкам, слабим та немічним.

Але щастя все таки з нами. Одна наша товаришка вже продерлась крізь всі фортеці, вже там десь діє. Є нею наша славна Лєна Ківа, перед якою розступаються скелі і падають на коліна столітні дуби. Рознеслась буйна вість, що прибув театральний наш технікум і жадає собі дороги. Дорогу театральному технікумі! Театральний технікум першим з перших. Ми сильно, як на дріждях, ростемо, міліція підставляє свої могутні плечі, мури розсовуються, наші кольони йдуть вперед, зправа й ліва нас проводять грізні погляди хижаків фільму.

О, скільки вже там різних типів! Мжчини і жінки, і де їх таких з нашого Києва вигрібли? Беруть і нас, оглядають, як коней на ярмарку і о, шаленна радість! Нас цілу групу, не пам'ятаю вже скільки, записали також, а між тими записаними фіґурую і я. Радості нашій немає меж!

І ось призначено перший день, як у нас казали „зйомки". Всі дні перед тим проходять ніби в чаду. Іншої мови, ніж про зйомку між нами не водиться. Я і мої приятельки — Ольга Бакланова, Мілка Крижанівська, Таня Бондина і кілька інших, умовляємось іти на зйомку разом. Так буде певніще. Вставати ні світ, ні заря — десь о п'ятій треба бути вже на місці. Але це не так тяжко, ніч і так минає без сну, тисячі страхів лізуть у всі щілини душі і треба з ними змагатися.

Мої приятельки чекатимуть на мене перед моїм мешканням Костельна 10. Дзвонити не треба. О пів на п'яту я й так на вулиці, решта всі тут, і ми рушаємо. Київ ще спить, на вулицях сіро, сонно і порожньо. Бліді, невиспані і схвильовані, п'ять майбутніх зірок екрану, п'ять кандидаток на світову славу, швидко-швидко, щоб не спізнитися на синього птаха, спускаються вниз Трьохсвятительською в напрямку Хрещатика. В Домі Піонера рух повним ходом.

І ось ми у святая-святих. Велика заля будинку вщерть набита, але в ній тепер карколомні зміни. Зникли стільці, стоять окремі столики, на них дзеркала, безмежна кількість пляшок і слоїків — малих, менших, найменших; роскішні запорожські чуби, блискучі панські лисини, вуса і бороди, пишні дівочі коси і прекрасні льоконн. І всі ті грубі натяки наших ілюзій творять цілу філософію буття актора.

(Дальше буде).

Товариство Українських Інженерів в Америці

(Інформативна стаття).

I.

Коли в осені минулого року на сторінках цього часопису появилася коротка стаття, що мала на меті накреслити становище українського інженера на тлі нашої доби, перша фаза формування професійної організації українських інженерів в ЗДА досягла свого завершення. Кінцевою маркантною подією цього вступного періоду в житті Товариства Українських Інженерів в Америці стало зареєстрування Т-ва американською владою на правах корпорації (Incorporation), що наступило 2 листопада 1949.

Вважаючи, що процес гуртування молодої в нашім народі, але щораз більш численної і свідомої своїх завдань верстви інженерів має поза внутрішньо-організаційним також свої загально-суспільні аспекти, не від речі буде подати до відома українського громадянства побіжний огляд дотеперішнього розвитку організаційного життя українських інженерів в ЗДА.

Згадку про перші спроби організування українських інженерів в Америці находимо в звітах з I Конгресу Українських Інженерів, відбутого в днях 15-16 травня 1932 у Львові, де інтереси Союзу Українських Інженерів, в Злучених Державах, Ню Йорк, заступав на підставі присланого письменного мандату львівський інженер А. Романенко. Американське товариство, що начисляло 15 членів, зголосило тоді своє приступлення до Федерації Організацій Українських Інженерів, яка уконституувалася на згаданому з'їзді. Першу інженерську професійну організацію в Америці, про яку мова, заснували в роках 1927-28 прибувші до Ню Йорку дипломанти Української Господарської Академії в Подєбрадах. Нажаль перше це виразно оформлене на американському ґрунті українське інженерське товариство не перетривало довго. Шукаючи праці, члени т-ва розійшлися по різних стейтах ЗДА причому в тяжких тодішних умовинах тільки невеликий частині пощастило найти фахове становище, а життєві труднощі й тяжка, здебільша фізична праця відсунула організаційні обов'язки на дальший план. Також мабуть не вдалося тим першим організаторам нав'язати контакт з новою, вже тут вихованою генерацією українських інженерів, щоб спільними силами змагати до поліпшення своєї соціяльної позиції в американському суспільстві.

З прибуттям до ЗДА численної іміграції по II Світовій Війні новий динамічний чинник увійшов на поле українського суспільного життя в Америці. Першою найбільш очевидною істиною про цих т. зв. „нових" імігрантів є це, що прибули вони тут, як одна з віток найчисленнішої дотепер в нашій історії політичної еміграції; іншими словами це є люди, що при нормальному біґу подій ніколи не рішилися б покидати край із своєї власної волі. Коли ж однак доля кинула їх у далекий світ, майже інстинктовним стає в них відрух гуртуватися й організуватися, щоб так ліпше зберегти себе для майбутніх великих завдань, якщо Бог зволить колись повернутися у рідні сторони.

Не диво, що коли на Новий Континент почали прибувати по війні перші невеличкі групи українських інженерів, зразу зродилася серед них думка заложити власне професійне товариство з метою допомагати собі взаємно в боротьбі за існування на новому терені оселення. Ініціятором цього почину був інж. М. Лепкалюк, що разом з інж. Р. Баранським не тільки поширив свою думку серед новоприбулих, але зацікавив нею теж осілих тут уже довший час українських інженерів, а саме арх. Ю. Ястремського й інж. І. Кузіва. Вислідом цих, зразу приватно ведених розмов було скликання в грудні 1947 перших інформативних сходин, в яких взяло участь коло 20 інженерів з Ню Йорку й околиці. Сходини відбулися в залі Інституту Архітектури при Колюмбійському Університеті в Ню Йорку, відданій до диспозиції присутнім за старанням арх. Ястремського. Сходини покликали до життя Ініціятивний Комітет, очолюваний інж. М. Лепкалюком, що мав підготовити організаційну схему майбутнього Т-ва Українських Інженерів в Америці. По кількох дальших сходинах, присвячених не тільки підготовчим проблемам Товариства, але й негайній допомозі прибулим новим інженерам та заходам для уможливлення іміграції нових інженерів з Европи, скликано дня 19 вересня 1948 року в парохіяльній залі при церкві св. Юра в Ню Йорку Установчі Загальні Збори, що вибрали Тимчасову Управу з інж. В. Богачевським як Головою. Короткий 2-місячний період урядування Тимчасової Управи присвячений був в першій мірі зредагуванням статуту, верифікації і реєстрації членів та підготовці до I Загальних Зборів.

Скликані 20 листопада 1948 р. I Звичайні Загальні Збори приняли випрацьований Тимчасовою Управою статут Т-ва й вибрали нову Управу в такому складі: Голова: інж. В. Богачевський, члени Управи: інженери: Е. Гузар, В. Дроздовський, М. Колтунюк, І. Кузів, М. Лепкалюк, О. Федик. В часі річної каденції урядування Управи заходила кілька разів потреба її доповнення через кооптування, коли вибрані члени Управи не могли з важних причин сповнювати своїх функцій. Такою дорогою місце пп. Гузаря, Дроздовського, Кузіва та п-ні Федик заняли пп. Баранський, Йовик, Нанасси, Ткач. Це, з одного боку може небажане явище, було все ж до деякої міри показником живучости Т-ва: на місце уступаючих находилися все охочі взяти на себе тягар безкорисної праці й обов'язків.

(Дальше буде).

Т. Ткач.

Допомога українським скитальцям — дальша наша ціль

ЗАКЛИК З'ЇЗДУ ДИРЕКЦІЇ ЗУАДК-ту ДО ГРОМАДЯНСТВА.

ГРОМАДЯНИ И ГРОМАДЯНКИ!

Вибрані Вами керівники Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, зібрані на Директорському З'їзді у Филаделфії в дні 25. лютого 1950., рішили подякувати всім Громадянам за їх дотеперішнє становище до ЗУАДКомітету і закликати Громадянство до дальшої піддержки та співпраці.

Увага ЗУАДК-ту у минулому році була звернена в першу чергу на акцію переселювання українських скитальників з Европи в Америку. По день 21. лютого ц. р. приїхало на 130 кораблях і 86 аеропланах докладно 14,650 осіб завдяки заходам ЗУАДК-ту. З цього числа 5,900 осіб приїхало на поіменні аплікації, а 8,950 на т. зв. анонімні, себто вони завдячують свій приїзд до ЗДА виключно лише ЗУАДК-ві. Всіх аплікацій ЗУАДК склав до ДП-Комісії у Вашинґтоні досі 13,728, себто на округло 50,000 осіб. Переселенча акція далі у повному ходу.

Допомога скитальцям в Европі в минулому році йшла головно для: 1) українських студентів, 2) хворих інвалідів, 3) вдів і сиріт, 4) учених і мистців, 5) хворих на приватних помешканнях. В одній Німеччині розділено у 1949 р. 12,782 фунтів смальцю, 376 КАРЕ-пакетів, 437 пушок молока, 629 ф. крупи і т.д. З постійної допомоги користало в Німеччині 695 студентів, що харчувались у 10 харчівнях, завдячуючих своє існування передусім ЗУАДК-ві. Загалом із харчевих та одягових допомог та помочі ліками скористало в мин. році в Німеччині 22,867 скитальців, у тому числі 1,175 хворих на сухоти, 361 інвалідів, 157 вдів і сиріт і ін.

На цілі ЗУАДК-ту українське Громадянство склало від почаку існування нашої організації по день 31. грудня 1949 докладно 631,648.20 дол., з чого видатковано 605,386.76. Цією квотою не охоплено вартости одягів і ліків, що їх ЗУАДК переслав до Европи на окрему округлу квоту 800,000 дол. У рр. 1948/49 видано готівкою на допомогову акцію на терені Німеччини 92,012.68 дол., на терені Італії 22,875.00 дол., Австрії 12,601.25 і т.д. Кошти транспорту новоприїзжих імігрантів із порту до їх місця призначення спотребували в 1949 році 175,255.46 дол. На банковому конті ЗУАДК-ту було в дні 1. січня 1950 р. $26,261.44 готівки.

Вже цих кілька коротких цифер ілюструє велетеньску роботу, що її вже перевів і далі веде Злучений Український Американський Допомоговий Комітет для добра української Громади в середній і західній Европі та в Злучених Державах. ЗУАДК продовжує цю свою працю і намічує її собі на 1950 рік у таких напрямках:

1. Дальше якнайактивніше вести переселенчу акцію, яка повинна використати всі можливості, що їх дає нам існуючий закон про іміґрацію ДП і дасть передбачений новий закон, тим більше, що українське Громадянство в Америці стоїть на становищі, що Злучені Держави дають з усіх іміґраційних країн найкращі можливості новим іміґрантам, бо коли навіть у перших місяцях новоприбулим іміґрантам ведеться інколи важко і погано, то на дальшу мету вони мають тут найкращі вигляди. На день Директорського З'їзду було в Европі ще 200 родин, себто округло 800 осіб, із т. зв. анонімними ашурансами ЗУАДК-ту. Їх треба обов'язково спровадити у найближчому часі, отже знайти для них працю і приміщення.

2. 1950 рік ставить вимогу скріпити допомогу українській еміґрації в Европі. З днем 30. червня 1950 р. ІРО перестає опікуватися скитальцями. Сьогодні трудно навіть уявити собі той стан, що тоді запанує, але вже тепер відомо, що найменше 20,000 українців залишиться ще в Німеччині й Австрії, які нікуди не виїдуть, а з того числа коло 2,000 осіб буде потребувати постійної і систематичної допомоги. Це — інваліди, важко хворі, вдови з дітьми і високошкільна молодь, що кінчатиме свої студії.

3) Перед нами стоїть теж необхідність збільшити і поширити допомогу новоприбулим українським іміґрантам на терені самої Америки. Необхідно дати новоприїзжим більшу правну опіку, як також більшу допомогу у посередництві праці.

Всі ці цілі вимагають поважних засобів. Представлений нами в найважніших позиціях касовий звіт доказує, що українське Громадянство в Америці здає собі справу з благородних цілей та жертвенної діяльности ЗУАДК-ту і піддержує його матеріяльно і морально. Однак цієї допомоги у дотеперішніх розмірах замало! Щоб ЗУАДК міг дійсно виконати завдання, які стоять перед ним, і щоби українське Громадянство в Америці могло дійсно здвигнути собі пам'ятник з своїх історичних заслуг для українських жертв другої світової війни, на це потрібні масові, постійні, дрібні й великі пожертви. Директорський З'їзд звертається однаково до давніх, тут осілих, як і до новоприбулих українців у Злучених Державах із гарячим закликом:

Ставайте всі членами ЗУАДК-ту!
Піддержуйте ЗУАДК своїми пожертвами!
Співпрацюйте з ЗУАДК-том і його місцевими станицями!
Зголошуйте готовість прийняти нових іміґрантів!
Пропаґуйте цілі ЗУАДК-ту у свому найближчому оточенні!
Будьте одною великою, патріотичною, жертвенною громадою і доказуйте далі ділом, що Ваше серце відкрите для горя і злиднів земляків Ваших, одної крови з Вами Ваших сестер і братів!

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ:

Іван Панчук, предсідник; **д-р Володимир Галан**, екзекутивний директор. Заступники предсідника: 1. **д-р Лука Мишуга**, 2. **Василь Шабатура**, 3. **адв. Роман І. Смук. Д-р Павло Дубас**, секретар; **Михайло Дубас**, касієр. Контрольна комісія: **Роман Слободян, Василь Довган, Олена Лотоцька, Тарас Шпікула, Константин Шевчук.** Директори: **Марія Демидчук, Катерина Пелешок, Марія Прокопович, Юліян Ревай, Микола Волянський.** Допомогова комісія: **Олена Штогрин.** Транспортова комісія: **Роман Карбівник.** Жіноча секція: **Іванна Бенцаль.**

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Обєднаний Комітет міста Ню Йорку при праці.

Річне засідання Обєднаного Комітету Українських Організацій міста Ню Йорку відбулося в неділю, 12-го лютого, ц. р., в домівці Демократичного Клюбу при Ст. Маркс Плейс. На засіданню було представлених понад двадцять різних товариств. Зборами переводив пан Дмитро Галичин, секретарював пан Бакуменко. По звітах, — уступаючому урядові одноголосно схвалено вотум довіря.

В склад нововибраного уряду ввійшли: голова, адв. Микола Гаврилко, перший місто-голова, п. Гнат Марчак, другий місто-голова, пані Дорота Кульчицька, секретар, п-на Марія Клячко, заступник секретаря п. Іван Сквіртнянський, касієр, п. Володимир Хоміцький, заступник касієра, п-ні Катерина Пелешок, організаційний референт проф. Іван Паливода, господарський референт, д-р Роман Гуглевич; контрольна комісія: ред. Евген Зиблікевич, п-ні Марія Демидчук і п-ні Марія Марусевич; заступники контрольорів; д-р Володимир Калина й п-ні Евгенія Юрків, звязковий п. Дмитро Галичин, заступник звязкового, п. Юліян Ревай.

Перші сходини ново-вибраної Екзекутиви відбулися в четвер, 16-го лютого. Так, як на річному засіданню, так і на сходинах Екзекутиви всі прийшли до заключення, що Обєднаний Комітет не має кооперації всіх товариств у Ню Йорку. Треба взяти під увагу, що в Ню Йорку є тепер приблизно сто різних товариств. На річному засіданні Обєднаного Комітету було заступлених понад двадцять товариств. Де решта? Чи можемо дивуватися, що громадське життя в Ню Йорку так бідно представляється? Що Ню Йорк не має Народного Дому, Переселенчого Дому, що на національних святах порожні крісла, що за два місяці після проголошення Національного Фонду майже нічого не зібрано?

Всі вміють критикувати, але коли прийде до чогось конкретного хоч і маленького, залишаються одиниці. А так мало треба, щоб щось перевести в життя. Треба зрозуміння й охоти. Всі хіба розуміють конечність Обєднаного Комітету. Отже чому брак охоти належати до Комітету?

Для українців Ню Йорк, це другий Львів. Хто має сумніви, хай піде в неділю до церкви якщо моґтиме дістатися до церкви. Так, місто Ню Йорк це другий Львів, але не з організаційної точки погляду. Бо пригадаймо собі наші краєві національні свята, здвиги, віча, фестини... Яка то була краса, яка маса людей... А тут? Оголошення, летючки, менше чи більше гарні залі. А в залях? Хтось тут і там, а більше крісел порожних. Чому ж це так? Адже ті самі люди, ті самі артисти, ті самі науковці, ті самі щирі українці, що все були готові навіть життя віддати за Україну. Чи всі ті добрі люди в тій вільній країні затратили всі свої гарні й щирі почування помогти національній справі? Ні, так не можна дивитися на справу. Всі вони є в якомусь товаристві, чують свою добру пресу і хотіли б помогти Україні по своїм силам. Де лежить причина наших неуспіхів? Нема між товариствами порозуміння, нема, покищо, скоординування праці всіх. На один день є три, чотири, а то й більше підприємств, без різниці чи то національні свята, чи ні. Кожний робить про себе, не звертаючи уваги на других.

Громадяни міста Ню Йорку створили цей Обєднаний Комітет Українських Організацій у вірі, що всі товариства в тому Комітеті знайдуть спільну мову, що спільними силами, — зорганізованого громадянства зробимо багато доброго для української справи. Справді, можна зробити. І тому всі люди доброї волі, до якого товариства вони не належали б, повинні на перших сходинах свого товариства поставити на денний порядок справу висилання представників до Обеднаного Комітету Українських Організацій міста Ню Йорку.

Зголошення просимо висилати на адресу секретаря:

Miss Mary Klachko
c/o Art Mode
181 Second Avenue,
New York, N. Y.

Микола Гаврилко, голова;
Марія Клячко, секретарка.

Сила і слабість у нас самих

(Докінчення зі стор. 2-гої).

впала як манна з неба? Всі скандинавські народи, балканські, балтійські, — порівняєте кожний із них з народом українським і з українською землею! Яка вищість по нашому боці — і з яким результатом?! Обставини, географічне положення, надмір ворогів?! Кожному з отих народів віяв теж вітер в очі, вітер суворої півночі і балканських гір і бурхливої Балтики, і кожний із них був виставлений на смертельні атаки й удари ворогів. Вандали перекотились з півночі через Еспанію, араби залили її звідтя і вдержались в останній фортеці Гранади аж до 1496 р. (року відкриття Америки), Франція і Німеччина дерлись за панування в ній і над нею, а нарід вдержав і державу і витворив велетенську культуру. Маленький нарід малярів, що примандрував в Европу й, після безупинних воєнних. походів осів врешті над Дунаєм та прийняв християнство щойно у 1000 році, вдержав свою самостійність, хоч був оточений ворогами. І т. д., і т. д. —, візьміть політичну карту Европи перед очі і перейдіть край за краєм, чи для котрого з них були кращі „обставини" й скромніші вороги, як наші!

Українська історія повна крови й сліз, боротьби, страждання і пручань. Але коли у 1950 році ми все ще не маємо своєї держави, то не нарікаймо на других і не скидаймо на других вини, а мужньо признаймося, що завинили передовсім ми самі, наші предки й наші сучасники, бо не мали сили, не вміли, не змогли перебороти всіх лихих обставин і всіх ворогів і здобути собі та закріпити за собою своєї волі. І не здобудемо її ніколи, коли ввесь нарід не буде наставлений на те, що вороги його волі довкола — це річ природна, таксамо, як природною річчю є мати силу і хист всупереч усім ворогам вибороти собі і зберегти свою волю. Правда, ніодин нарід у світі не може обійтись без союзників і вміти використати кон'юнктуру та вміти приєднати собі чужинецьку піддержку належить саме до того хисту, що є складовою частиною сили народу і його державницької здібности. Гасло, щоб не звертати уваги на ввесь світ і бути задивленим виключно лиш у силу власного п'ястука, так само оманне, як гасло сподіватись визволення завдяки чужій протекції. Мусить бути одно і друге, а передумовою одного й другого мусить стати **внутрішня** міць народу: щоб державницьким патріотизмом перейнялись усі шари народу, щоб національна культура була сильніша від усіх спроб надати їй чужинецький штамп, щоб увесь нарід знав, що державу треба собі вибороти найбільшими жертвами. Мораль народу є його силою і ця мораль мусить бути всебічна й всегранна. Вона мусить проявлятись в усіх ділянках публичного життя — політичній, громадській, культурницькій. Провід мусить бути політично мудрим, низи здисципліновані, нарід мусить видавати з себе не тільки мучеників, але й кадри таких борців, що в переломових хвилинах не будуть острівцями серед моря байдужности.

Переконання, що внутрі народу є його найбільша сила і найбільша слабість, поможе українському народові витворити у себе цю свою внутрішню силу.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК ЗЛОЖИЛИ:

Ліста ч. 1.

Аллендейл, Н. Дж.: Василь Матвіяс $10.
Ейткін, Мінн.: Семен Турукало й Д. Юрчишин по $10.
Ембрідж, Па.: Тов. св. Михаїла (від. 276 УНС) $25.
Амстердам, Н. Й.: Іван Пилипів та Василь Чучмак по $15, Дмитро Олійник $10.
Арнолд, Па.: Український Горожанський Клюб $25.
Атлентик Сиґі, Н. Дж.: Василь Красноnільський $10.
Балтимор, Мд.: Петро Емхе $25, Г. Шулька $15, Сем Кузик $14, Тов. св. Петра й Павла (від. 66. Провид.), Братство Пресв. Тройці (від. 320 УНС), д-р Я. Хмилевський, Осип Приймак, Остап Стельмах, Іван Тригубенко й Олег Тригубенко по $10. Я. Семенків $5, Л. Хмилевська $2, О. Івахів, І. Малко, О. Мармаш, М. Семенович, І. Тарас, С. Кузик та О. Івахів по $1.
Бетлегем, Па.: Михайло Брус $20, д-р Ю. Химинець, Анатоль Вовк та Іван Васильців по $10.
Бріджпорт, Конн.: Осип Волк $25.
Брістол, Конн.: М. Зазуляк (коляда) $33.
Бронкс, Н. Й.: Анна Гладун і А. Андруший по $10.
Бруклин, Н. Й.: Український Народний Дім $100, пп. Лятишевські $50, Генрі Калинович та Василь Федорин по $25, Тов. св. Миколая (від. 293 УНС), Тов. Любов (111 від. Укр. Роб. Союзу), о. Б. Іжак, Олександер Луців та д-р Лука Луців по $10.
Шікаґо, Ілл.: Д-р М. Сіменс, інж. Ст. Куропась та Іван Дужанський по $50. Тов. кн. Ольги, Тов. ім. Шашкевича (5. від. Пров.), Осип М. Губчак, Дмитро Німилович та Микола Ґудз по $10.
Кемпбел, О.: Михайло Стахура $10.
Клермонт, Каліф.: Д-р Аделя Савицька $10.
Клівленд, О.: Бр. св. Петра й Павла $177, ОДВУ $127.80, Українська Щаднича Каса $100, Тов. Сокіл (336 від. УНС) $57, В. Волянський Іван Тарнавський, Михайло Колодій та Андрій Барбер по $50. Репужинський, Теодор Папа, Іван Кухта, Степан Морозович, Іван Мацуляк, Дмитро Гавриляк, Джов Дзьобан і Григорій Волянський по $25. Михайло Ладан $10.
Чепел Гіл, Н. К. В. Д. $12.50.
Іст Молин, Ілл.: Богдан Вовчик $25, Любов Вовчик $10.
Гарвей, Н. Д.: Д-р О. Жуковський $1
Гейзлетон, Па.: М. Стець $5.
Гемтремк, Міш.: Український Демократичний Клюб $300, Золотий хрест (34. від.) $25, Іван Заблоцький $10.
Давідзонвіл, Мд.: О. та Е. Зелинські по $2.
Дітройт, Міш.: П. Сотник, Франко Гуціль, Юлія Шустакевич, Волод. Дідик, Оля Дідик, Іван Дячун, Іван Столяр, Юрко Бахур, Анна Тимочко, Анна Левкут, Марія Чериба по $10, С. Жуковська $2.
Елмайра, Н. Й.: Григорій Левуш $10
Елмгорст, Л. Ай., Н. Й.: Леопольд Ленчук $50, Яків Корнат $25.
Елизабет, Н. Дж.: 234 від. УНС та Мері Луняк по $10.
Ірвінгтон, Н. Дж.: Волод. і Анна Сидорович $50.
Дженкінтавн, Па.: Мстислав Дольницький $10.
Джемейка Плейн, Масс.: Юрій Свищук $10.
Джерзі Сиґі, Н. Дж.: Чорноморська Січ $250, Зєдинені Українські Організації $100, 270 від. УНС, Цан Василь і Джан Ковальчик по $25, Мілдред Милянович, Антін Шаран, Петро Костик, Василь Гіль, Михайло Коваль і Микола Пігура по $10, П. Заруцький, В. Шира та А. Гребиняк по $5.
Дженет, Па.: о. П. Білонь $10.
Джоліет, Ілл.: Осип Кочан $25.
Йонґставн, О.: Марія Періг $10.
Маттапан, Масс.: Н. Давискиба $25.
Медія, Па.: Петро Кащенко $10.
МекАду, Па.: Українська гр.-катол. церква св. Марії $25, Дмитро Капітула $10.
Мілвокі, Віск.: Проф. д-р Роман Смаль-Стоцький $25.
Мавнт Ст. Джозеф, О.: Л. Фортзінський $10.
Нюарк, Н. Дж.: Мирон Леськів $10
Ню Гейвен, Конн.: о. А. Борса, А. Маланчук, Василь Шмата, Іван Голубович, Василь Небелюк, Василь Добчанський, Осип Березіцький, Кость Марущак, Евген Галущак по $10.
Ню Йорк, Н. Й.: Зєдинені Українські Організації Ню Йорку $100. Мирон Сурмач $50. Василь Ко... (новий імігрант) цілотижневий заробіток Тов. Українських Студентів, Людмила Івченко, Михайло Бурава, Петро Кучма, Степан Ковбаснюк, Андрій Ґелетій, Василь Явдошин, Союз Українок відділ 1 та Марія Клячко по $25. Д-р В. Калина, Микола Гарматій, І. Гордіюк, д-р В. Барон, Федір Дудко, Петро Ікалович, Ярослав Пастушенко, Люба Куцан, Волод. Голюка, д-р Роман Гуґлевич, д-р Богдан Карпевич, Василь Винницький, Ю. Ревай, д-р В. Шандор, К. Пелешок, Василь Мудрий, Володимир Грицько, Степанія Грицько, Петро Томашівський, Павлина Томашівська та інж. Ярослав Волошин по $10. А. Ікалович та Парк-Віо-Фото-Студіо по $5. В. Гнатів $2.
На бенкеті 5-го лютня 1950 р. зложили: Центральний Комітет Елизабет $300. В. Пуйда $230. Семен Угорчак $150. П. Стасюк та Віктор Бих по $135. Іван Штогрин $120. Дмитро Галичин, д-р Л. Мишуґа, Микола Данильченко, В. Джус, Степан Ярема, Іван Ґелеттій по $100. Д-р Роман Осінчук і Роман Слободян по $75. Осип Лисогір, Неллі Гайворонська, пп. В. Душники, д-р Я. Макарушка, Данило Кольба, Микола Гладун по $50, С. Воднарчук $35, М. Пізнак, Ю. Ястремський, Д. Польний, Юрій Ярема, Павло Ярема, Союз Українок з Елизабет, Данило Слободян, Роман Олесницький, Микола Гаврилко та Ярослава Чубатова по $25.
Ню Маркет, Н. Дж.: Кирило Даціко $10.
Ля Плята, Мд.: Еміль Мушкевич $10.
Филаделфія, Па.: Микола Г. Сенек Роман Дяків, Іван Банах, Ангела Банах, О. Лотоцька, Ілля Дикан, Українсько-Американське Горожанське Тов., Українська Ліґа Півн. Америки, д-р В. Пушкар по $10. А. Стадницький $6. І. Білинський $2.
Перт Амбой, Н. Дж.: Василь Ратич $10. Г. Ратин, Р. Ратич, Л. Ратич і А. Ратич по $2.
Пітсбурґ, Па.: о. Михайло Кіндій, о. Петро Понятишин по $50. Інж. Волод. Малевич $25. Союз Українок (27 відділ), о. Іван Прокопович, В. Кульчицький, д-р А. Луцький, Олег Кудрик, Катерина Баґан і Михайло Дуткевич по $10.
Феніке, Аріз.: Ал. Холевка $5.
Форест Гілс, Л. Ай., Н. Й.: Петро Дорош $100.
Форествил, Конн.: Александер Каламін $10.
Рачестер, Н. Й.: Роман Пристай та Дмитро Вислоцький по $10.
Ровз Крік, Мінн.: Л. Казієвич $10.
Салт Лейк Сиґі, Юта: Іван Власенко $10.
Сейнт Пол, Мінн.: Петро Качмар $25
Стемфорд, Конн.: А. Штефан $4.
Толідо, О.: Бр. св. Миколая $20.
Вилтон, Н. Дак. о. В. Гарбець $10.
Вунсакет, Р. Ай.: Зєдинений Комітет Українських Організацій $138. Жіноче Тов. (29. від. С. У.) $10. о. Галиш із Свята Соборности $27.53.

ПІДРИВНА АКЦІЯ КОМУНІСТІВ В ІТАЛІЇ.

Рим, 6 березня. — Італійські комуністи рішили використати останні захоплювання землі безземельними селянами та вислали тисячі своїх агітаторів, щоб заохочували селян до „кроку дальше", включно з творенням місцевих комуністичних „совєтів".

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Д-р Т. О., Оґденсбурґ, Н. Й. — Передано до відома. Це є оповідання „старого іміґранта". Чи воно добре продовжувати цей „стиль" у безконечність, це друга справа. Ми теж маємо певні сумніви щодо цього.

Д-р Л. М., Шікаґо, Ілъ. — Ваші завваги такі, над якими ми вже застановляємось від довгих років. Відповідь на це можна знайти в звітах з річних нарад Головного уряду У. Н. Союзу, коли відбувалась дискусія над адміністрацією „Свободи". Про це будуть цілком певно дискутувати і на найближчій конвенції. Щось можна і треба поправити, або бодай пробувати наново те, що давніше пробувано, а що не вдавалось. Дякуємо за добру волю послужити добрій справі.

Д-р Ю. М., Елизабет, Н. Дж. — У фармерській справі ЗУАД Комітет заявив, що треба подати точно, в якого фармера і яка кривда сталася. Це ж ясне, що інакше годі провірити, по чийому боці вина. В дописах до редакції пишеться загально й без подання імени американського фармера, а це не вистачальне. В Америці нема теж „загальної" відповідальности. Відповідає той, хто завинив.

КУДИ ПОСИЛАТИ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК?

Український Конґресовий Комітет на численні запити повідомляє, що Національний Даток на Український Народний Фонд треба посилати до Українського Конґресового Комітету або до його Філій на нище подані адреси:

1. **UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE of AMERICA, P. O. Box 721, Church St., New York 7, N. Y.**
2. **UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE, Branch of Detroit, 4655 Martin Street, Detroit 10, Mich.**
3. **UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE, Branch of Hamtramck, c/o Mrs. Pauline Budzol, 2240 Grayling St., Hamtramck 12, Mich.**
4. **UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE, Branch of Philadelphia, 847 N. Franklin Street, Philadelphia 23, Pa.**
5. **UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE, Branch of Pittsburgh, 526 Elizabeth Ave., Hanover Heights, McKees Rocks, Pa.**
6. **UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE, Branch of New Haven, 127 Park Street, New Haven, Conn.**
7. **UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE, Branch of Chicago, c/o League of Americans Ukrain. Descent, 841 N. Western Avenue, Chicago 22, Ill.**
8. **UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE, Branch of Cleveland, c/o United Ukrainian Organizations, 2255 W. 14th Street, Cleveland 13, Ohio.**
9. **UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE, The Prepar. Committee, 139 Walnut Street, Rosford (Toledo), Ohio.**

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ТОМАСТОН, КОНН. — Місячні збори Тов. Укр. Січ, від. 421, відбудуться в суботу, 11. березня, в годині 8. ввечір, на Проспект ул. Проситься всіх членів прийти на збори в означений час. Приводіть нових членів до Тов. і Союзу. — За уряд: Т. Михнів, предс.; М. Шипінка, кас.; Ю. Береза, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Бр. св. Юрія, від. 379, повідомляє всіх членів і членкиць, що місячні збори відбудуться в неділю, 12. березня, в годині 12:30 пополудні, в Домі Відділів УНС, 845 N. Western Ave. Проситься членів прийти на час на збори, бо є важні справи. — За уряд: Г. Бобик, предс.; М. Семків, кас.; В. Пилипів, секр.

ВІЛМІНҐТОН, ДЕЛ. — На річних зборах Бр. св. Володимира, від. 173, ухвалено, що місячні збори будуть відбуватися кожного місяця у вівторок по 15-тім в год. 7. ввечір. Коли випаде 15. у вівторок, то місячні збори відбудуться в наступний вівторок. Новий уряд є: Д. Харов, предс.; Н. Халус, заст.; С. Рожак, кас.; Л. Солецький, заст.; С. Фіґун, фін. секр.; А. Марущак, рек. секр.; С. Фіґун, делеґат; М. Марущак, заст.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Квартальні збори Бр. св. Ап. Петра й Павла, від. 220, відбудуться в суботу, 11. березня, в год. 7:30 ввечір точно, в гали парафіяльній, 4952 Полайна ул. Всі члени обовязково мають явитись. Ті, що не заплатять своєї річної вкладки цего місяця, будуть суспендовані, як рівнож ті, що довгують за останніх два місяці, а не являться, підлягають суспензі. На зборах будемо принимати нових членів до У. Н. Союзу. — Г. Гарасим, секр.

ІРВІНҐТОН, Н. ДЖ. — Тов. Вільна Україна, від. 152, повідомляє своїх членів, що звичайні місячні збори відбудуться 8. березня, в год. 8:30 ввечорі, при 180 William St. — І. Бакуменко.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Повідомляється членів Тов. „Мир", від. 324, що місячні збори відбудуться 11-го березня в год. 8. ввечорі у громадськім домі, Н. 23 і Бравн. Збирання вкладок до УНС зачнеться в год. 7. ввечорі. Просимо всіх членів явитися, бо маємо важні справи у звязку зближаючоїся конвенції і інші. — За управу: І. Струк, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 291, повідомляє всіх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 12. березня, в годині 3. пополудні, в У. Н. Домі, 2255 — 14. вул. Проситься привести нових членів. — В. Гузіль, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Сестр. Рожд. Пресв. Богородиці, від. 36, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 12. березня, точно в годині 3. пopол., в церковній гали. Просимо члениць явитися на означений час, бо будемо мати важні справи до вирішення. Довгуючих члениць просимо вирівняти свої залеглости, бо з відділової каси більше за нікого не будеться платити. — За уряд: Е. Геруля, предс.; А. Грицак, кас.; М. Ходак, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 367, відбудуться в неділю, 12. березня, в церковній салі, в 1:30 пополудні. Кожний член обовязаний прийти на збори не менше як 2 рази у році. Член, котрий дбає, то на збори учащає. — М. Сорохтей, предс.; М. Мельник, кас.; В. Попович, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Тов. Сокіл, від. 336, відбудуться в неділю, 12. березня, в годині 1. пополудні, в Нар. Домі, 2255 W. 14th St. Проситься членів о численну участь. — Уряд.

ПІТСБУРҐ, ПА. — Тов. Рогатинщина, від. 396, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 12. березня, в годині 3:30 пополудні, в домі Т. Цюлюпи, 2328 — 2nd Ave. Просимо прийти на означений час, бо буде ухвала проєкту на конвенцію УНС і інші справи. — За уряд: І. Драпала, предс.; Ф. Цюлюпа, кас.; А. Слободян, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. ім. Івана Франка, від. 146, повідомляє членів і члениць, що збори відбудуться в неділю, 12. березня, в годині 1. пополудні, в У. А. Осередку, 2965 Карпендер ул. Просимо всіх членів і члениць прийти на збори, бо маємо важні справи. Наше Товариство зістало повідомлене від департаменту дітройтської поліції, що будуть на наших зборах і будуть висвітлювати для Тов. фільму, яка є дуже корисна для нас всіх, тож всі члени і члениці повинні прийти і подивитись на фільму. — За уряд: Н. Рой, предс.; Т. Солодкий, кас.; Д. Ферлей і П. Андрушків, секретарі.

БРИДЖПОРТ, КОНН. — Тов. Українська Січ, від. 59, повідомляє всіх своїх членів і члениць, що квартальні збори відбудуться в суботу, 11. березня, в У. Н. Домі, 517 Hallett St., точно в год. 7:30 ввечір. Взивається всіх членів прийти на час, бо будуть важні справи до вирішення. Повідомляється все членство, що наше Тов. ухвалило „карт парті" і кождий член обовязаний взяти бодай один тікет. Секретар розіслав всім членам тікети і вашим обовязком є за той тікет заплатити. Всі члени повинні дати вказівки своїм делеґатам, щоб знали, по що їх вислано на конвенцію. — М. Галькевич, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Тов. ім. Івана Франка, від. 334, відбудуться 12. березня в годині 1. пополудні, в У. Н. Домі. Проситься членів прийти на ці збори, бо є важні справи до полагодження. — За уряд: М. Задерецький, предс.; С. Морозович, секр.-кас.

МОНЕСЕН, ПА. — Повідомляється членів Бр. св. Апп. Петра й Павла, від. 338, що місячні збори відбудуться в неділю, 12. березня, в годині 1:30 пополудні, в клюбовій гали, 213 Скунмекер Еве. і 2. вул. Проситься довгуючих членів вирівняти свій довго. — За уряд: М. Салак, предс.; Н. Куддик, кас.; М. Куць, секр.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

Тлінні останки бувшого члена і рекордового секретаря Укр. Зап. Тов. Дністер, від. 361 У. Н. Союзу

ВАСИЛЯ ІВАНИК
Private Firt Class

котрий зістав вбитий в другій світовій війні 19. листопада 1944 р. на французькім фронті, буде доставлене до заведення Петра Яреми, 129 E. 7. вул., в середу, 8. березня 1950 р. Отсею дорогою мама небіжчика Ксеня і брат Михайло Іваник запрошують його друзів і знайомих та членів його улюбленої організації Тов. Дністер прийти віддати останню пошану. Відправи будуть в четвер і пятницю вечорами парастаси. В суботу рано в год. 9. Служба Божа в церкві св. Юрія. — В. И. П.!
Петро Кучма.

ПОШУКУВАННЯ

ДЯКІВ ВАСИЛЬ, син Миколи, званий „Ковалишин", родж. 1887 в Гологорах (передмістя Підзамче), повіт Золочів, Галичина, зараз скиталець: **I.R.O. Lager, Reinhardt Kaserne Bl. c/50 in Neu Ulm, Germany**, просить кревних і знайомих, що перебувають в ЗДА і в Канаді, допомогти йому з дружиною виїхати з Німеччини.

БИЗНЕСОВІ НАГОДИ

НА ПРОДАЖ

Вдова мусить продати **ДОБРИЙ БИЗНЕС БАР & ҐРІЛ**; прихід тижнево $700. Рент $80, ліз на 5 років. Ціна $9,500.

БУЧЕРНЯ, торгує тижнево $1,200. Рент $150, ліз на 3 роки. Один блок докінчують доми на 600 родин; хто купить цю бучерню то не пожалує. Ціна $6,000.

БУЧЕРНЯ, торгує $500-$600 тижнево, рент $45, ліз на 2 роки. Ціна $2,500.

Call CI 6-9194
WM. PASTUCK, Broker
253 West 58th St., Room 65.
After 5 p. m. and Sat. Call **AT 9-6650.**
New York 19, N. Y.

MIAMI & MIAMI BEACH, FLA. Віндо-Клінерський Бизнес на продаж з причини хвороби. Новий трок і інші потрібні знаряддя. Ціна за всьо $15,000. Бизнесу робимо від $12,000 до $15,000 річно. Добрий чоловік може подвоїти. Кваліфіковані купці можуть їхати просто до:
JOHN KORCZAK
421 N. W. 23rd St., Miami, Florida

Професійні Оголошення

Dr. S. CHERNOFF
223 — 2nd Ave. (Cor. 14th St.)
N. Y. C. — Tel. GRamercy 7-7697.
Острі й довгочасні недуги чоловіків і жінок. Шкірні. X-Ray. Роздуття жил лікуємо без операції. Переводимо аналізу крови для супружих дозволів. — **Офісові години: Щодня від 10 рано до 7 ввечір. В неділі від 11 рано до 1 пополудні.**

ТАРЗАН, ч. 2293. Фил під насиллям д-ра Зі.

Коли Тарзан і Бронсон зрозуміли, що Ніта попала в неволю Гора, вони пустилися до загороди...

...де Тарзанові приятелі побачили, що їй не вдасться втечи, бо загорода була замкнена важкою брамою.

Коли Фил зрозумів, що його увязнену сестру жде небезпека, він злагіднів.

Всупереч протестів Ніти він поволи згодився виробляти більше могутньої сироватки.